

Příloha č. 5 – Evaluace adaptačního pobytu – přepis audionahrávky

Tak já všem moc děkuji, že jste přišli, že jste počkali až do té poslední chvíle. Už se vám opravdu krátí pobyt tady na Svahové. A já jsem si vybrala kartu, na které je truhla a z ní stoupají nějaké barevné obláčky. První jsem uvažovala o pergamenu, že co je psáno, to je dáno, ale já si myslím, že je i důležité to, co se řekne, a nemusíme všechno psát, můžeme si spoustu věcí říkat, protože se pak můžeme ještě třeba doptat, jestli jsme tomu dobře rozuměli. Takže já jsem teď celá natěšená, co mi řeknete, jak ten pobyt tady proběhl, co se vám honí hlavou, co vás napadlo, jestli myslíte, že třeba k něčemu vám i to, co jste tady prožili, bude, nebude. Děkuji za všechny vaše myšlenky, co mi tady sdělíte.

Já jsem si vybral kartičku, kde jsou takový... ve středu je déšť červenej nějakej... a mně to ... světýlka v tom lese, který jsme tam dávali... ty světýlka.

Tak já jsem si vybrala kartičku s takovejma uzlema... a ... trošku mi to připomíná třeba... vlastně my nevíme, co ty děti ve škole, jenom slyšíme od těch svých dětí vždycky nějaké věci a si myslím, že jsme tady během toho víkendu právě tím, že máme možnost si takhle popovídat jako rodiče a slyšet i tu druhou stranu, tak že jsme tady nějaký ty uzlíky rozpletli.

Děkuji.

Já jsem si vybrala ježka, protože mám ráda ježky.

A tady k víkendovce nám řekneš co?

Tady se mi líbilo.

A žádnýho ježka jsi nepotkala?

Bohužel...

Tak já jsem si vybrala kartičku, kde je rodič s dítětem s deštníkem a v dešti. Ve mně to symbolizovalo, že i když venku byla nepřízeň počasí, tak jsme si to všichni užili, nejenom děti, ale i rodiče... a o to tady hlavně prostě jde, že nám nevádí to špatné počasí a že si to dokážeme užít i tak.

Já mám takovýho andílka, hvězdičky a měsíc a mně to připadá, jako že... že... že to uteklo a že už je zase noc.

Tak já jsem si vybral kartičku, která nesouvisí vůbec tady s tím pobytem tady, a jsem rád, že ten pobyt se uskutečnil... poznali jsme se trošku líp zase... a ta kartička souvisí s tím... s tím personálem, co to po nás musí uklidit. Nepořádek, který jsme tady udělali...

Já jsem si vybrala kartičku s nějakýma tlapičkama, protože jsme tu viděli kočičku.

A víkendovka?

Líbilo se mi tady.

Líbilo? Děkujeme.

Já jsem si vybral kartičku, kde jsou takový kola ozubený a takovej stroj, protože pro mě to bylo takový hezký skloubení takovejch několik věcí... já jsem vlastně minule měl tu kartičku s těma horama a říkal jsem, že se mi na horách líbí, a protože jsme byli na horách, takže se mi to tu

líbilo, a já jsem si tu i běhal a to mám rád a potkal jsem jeleny v lese a zároveň jsme byli s dětma, se svejma dětma a s jejich kamarádama, to bylo taky fajn, a zároveň jako rodiče dospělí jsme si večer moc užili zábavy nad hrou... tak v podstatě asi jediný, co tam chybí, jediný ozubený kolečko je, že jsme se trochu míň vyspali, ale jinak si myslím, že se to vyvážilo, takže to bylo fajn, takže takovej hezky namazanej stroj.

Tak já jsem si vybrala kartičku s knížkama a knihy většinou jako symbolizujou pro hodně lidí poznávání, ale někdy takový to suchý, což je často spojený i s tou školou, někde, ne teda v Duhovce samozřejmě, ale takový to jakoby to neživý poznávání, to otevřu knihu, ale nežiju to, žiju to jenom třeba v představě, ve fantazii... a mně se na těch víkendovkách líbí, a to asi předpokládám, že je i ten smysl, že to poznávání lidí vzájemně a jiných věcí je to živý, to opravdový, jsme někde mimo zdi té školy, takže děti to možná i vnímají přirozeněji... a ještě že my se poznáváme i jako rodiče, což je moc hezký, a my jsme se teď potkaly s jednou maminkou před školou a říkaly jsme si to takový to klasický „ahoj“, „dobrý den“ a říkaly jsme „na víkendovce to zase sjednotíme a budem si... říkat ahoj“... poznáme blíž, než se zase vzdálíme...

